

Akár a vadludak

Álmomban szólítottál.
A hang tied volt, nem tévedhetek.
Egy szó a messzeségből
Talán a Tátrából, zajongó Tarpatakról.
Mindössze ennyi: Pista. Mégse lehet
segélykérő kiáltás, inkább jeladás
hogy élsz, aggodalomra nincsen ok.
A völgy túloldaláról, a gyökérhídról kiáltod,
indiánhídnak neveztem régi versben.
Ahogy a vadludak üzennek, itt vagyok
ne félj, egy déli hegyfokon találkozunk.
Eltévedt madárhang biztat, hogy létezel
és nincs veszély, bizonynyal látjuk egymást,
szálljak csak nyomodban, ha nem látlak, akkor is.

Eltávozott fiú

A létezés szakaszos hangjait
ahogy a vadméh dong a fényverésben
a gallyak résein csettegnek a békák
a szájas gerlék egymással feleselnek
nem észleled, más rend, hová jutottál.
Nagy csend van ott, csak a bogárnesz távol-közel
a zűrmölő moraj hozzád nem hallik el
Közből iszonytató, havas tetők vigyázzák
hogy zajaink ne halljad odaát.
Ott mindent-feledés takar, a szálak elszakadtak
ahol te vagy, felénk nem nyílik ablak
s kik befogadtak, másféle hangok sátrai
idegen tartomány, felőled mit se hallani!